

произведений периода) доминировали стихи с чередованием четырехстопных и трехстопных строк – Я4343 (29,8%). Поэты также применили размеры Я5252, Я44442, Я6665, Я6262, Я3232, Я4242, Я43434343, Я43442, Я4445, Я4455, Я4544, Я5353, Я5354, Я5442, Я5542, Я5552 и др. Среди неурегулированных ямбических разностопных структур (3% от ямбических произведений периода) зафиксированы такие формы: Я3-6, Я5-6, Я2-6, Я4-5.

Ключевые слова: стихосложение, силлабо-тоника, метрика, ритмика, стихотворный размер, внесхемное ударение, сдвиг ударения, цезура, ямб.

Lyubimova O. Iambic Metres in West Ukrainian Poetry of 1880s.

The article explores West Ukrainian poetry in terms of meter and rhythm. The versification analysis of 1880's Ukrainian poetry reveals trends of metric repertoire development and basic forms typological features. During this period the poets tested a vast array of accentual-syllabic metres, dominated by disyllables (76.2% of all syllabic-tonic texts). Among disyllables, iambic pentameter (42%) with ascending rhythm (according to M. Gasparov) was most widely used. Among iambic metres, tetrameters with predominantly 'traditional' rhythm, trimeters, caesured iambic hexameter, caesured iambic octameter, as well as fixed and unsettled iambic structures varying in the number of feet are quite common. Among the fixed iambic structures (19.6% of iambic works of the period) verses with alternating tetrameters and trimeters dominated – I4343 (29.8%). Poets also tried I5252, I44442, I6665, I6262, I3232, I4242, I43434343, I43442, I4445, I4455, I4544, I5353, I5354, I5442, I5542, I5552 et al. Among the unsettled iambic structures (3% of iambic works of the period) the following forms: I3-6, I5-6, I2-6, I4-5, are recorded.

Key words: versification, syllabic-accentual versification, metrics, rhythmic, metre, supraschemic accent, stress shift, caesurae, iamb.

Олеся Лященко
(Київ)

УДК 811.111+81.42'55

ЕКСПРЕСИВНІСТЬ ЯК ІМАНЕНТНА ОЗНАКА НАУКОВОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ СТАТЕЙ ГЕОЛОГІЧНОЇ ТЕМАТИКИ)

Проаналізовано наукову працю як продукт когнітивного й емоційного пізнання дійсності. Автор постулює думку, що категорія експресивності експлікується у мовних ситуаціях, коли суб'єкт наукового мовлення дає оцінку так званому старому знанню, дискутує з іншими вченими, моделює комунікативне повідомлення для реципієнта таким чином, щоб переконати його в правильності своєї точки зору. Показано, що експресивність постає невід'ємною складовою таких субтекстів наукової роботи, як міркування, полеміка, пояснення, уточнення, приклади тощо. Доведено, що на психологічному рівні експресивність виявляється через оціночне ставлення автора та його настанову на побудову діалогу з читачем. На лінгвістичному рівні серед маркерів експресивності доцільно вирізнити емотивні прикметники та прислівники, за допомогою яких оцінюються старе знання, питання і питання-відповіді, інверсію для коригування уваги реципієнта.

Ключові слова: науковий текст, суб'єкт наукового мовлення, експресивність, діалогічність

Постановка наукової проблеми. У сучасному науковому дискурсі увага до категорії експресивності як текстоутворюючого фактору спостерігається в теорії пізнання, наукознавстві, психології наукової творчості, теорії наукового дискурсу, психолінгвістиці, комунікативній лінгвістиці, функціональній стилістиці тощо.

Відправною точкою вивчення експресивності як стилістичного поняття можна вважати працю «Французька стилістика» (1909 р.) Ш. Баллі, нині ж склалось кілька підходів у дослідженні цієї категорії, серед них доцільно вирізнити лінгвістичний (Т.Г. Винокур, М.Н. Кожина, Г.Ф. Кузьміна, В.А. Чабаненко, Є.Ю. Чайковська та ін.), семасіологічний (С.Б. Берлізон, Л.М. Васильєв, О.С. Івасюк, Є.Ф. Петришева, Т.А. Трипольська, О.П. Фролова та ін.), прагматико-комунікативний (Л.А. Кисельова, І.П. Ромашова та ін.).

У методологічних рамках прагматики складність дослідження категорії експресивності полягає в тому, що вона виступає, як правило, додатковим макрокомпонентом значення певного

мовного знака. У нашому дослідженні будемо орієнтуватися на розуміння експресивності як мовної категорії, що включає такі поняття, як емоційність, оцінність, виразність та образність, вербалізується на всіх мовних рівнях (словотворчому, лексичному, стилістичному, синтаксичному тощо) і слугує для вираження авторського комунікативного повідомлення і поглиблення впливу на реципієнта. Її вияв у тексті залежить не тільки від вміння адресанта створювати експресивний ефект, а й від здатності адресата розпізнати суб'єктивні сигнали, емотивне ставлення суб'єкта мовлення в тексті. Особливо складно інтерпретувати мовні ресурси експресивності в науковій праці, яка аргію вважається продуктом раціонального мислення та характеризується строгим логічним викладом без широкого спектру засобів образності, характерних для художнього стилю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Осмисленню експресивності в науковій праці присвячено розвідки Н.В. Данилевської [3], О.М. Ільченко [5], М.Н. Кожині [6, 7], В.Г. Костенко [8], М.П. Котюрової [9, 10], Н.М. Пільгуй [12], Н.М. Разінкіної [14], Г.З. Хворенкової [15], Є.Ю. Чайковської [17] та ін., однак поза увагою вчених залишається емоціогенність текстів геологічної тематики, що обумовлює актуальність такого напрямку дослідження.

Мета цієї статті – проаналізувати лексичні й синтаксичні ресурси, за допомогою яких реалізується категорія експресивності в науковому тексті. Новизна роботи полягає у висвітленні змістових і формальних особливостей вербалізації експресивності у науковому тексті на прикладі англійських статей з геології. Джерельною базою дослідження стали видання журналу *Journal of Geography and Geology* за 2009-2013 рр.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. У сучасному мовознавстві склалися дві протилежні думки про емоціогенність наукового тексту. Так, зокрема В.В. Одінецов [11] вважає недоцільним присутність експресивності в канві наукової праці, тоді як Л.Г. Бабенко [1], Н.В. Данилевська [3], М.Н. Кожина [7], В.І. Шаховський [18, 19] та інші трактують її як додатковий текстоутворюючий фактор. Появі першого підходу сприяло протиставлення чуттєвого і раціонального начал, яке бере свій початок у філософії та пізніше вплинуло на визначення й обґрунтування системи 5 стилів у мові. Слід зазначити, що традиційне виокремлення функціональних стилів мови нині зазнає змін, аксіоматичним стало спостереження, що кожен стиль залежно від змісту і завдань спілкування, різних екстралінгвістичних факторів може зазнавати «відхилень від середньої норми» та активізувати у своїй структурі «нетипові» семантичні елементи [13, с. 14]. Якщо ж аналізувати науковий стиль, то неповним було б трактування наукового тексту як продукту суто логічного мислення, головна мета якого – об'єктивно висвітлити спеціальну інформацію. Так, пізнання дійсності відбувається не тільки на логічному, а й на чуттєвому рівні, суб'єкт наукового мовлення насамперед дає оцінку так званому *старому знанню*, полемізує з іншими вченими, вибудовує стратегію переконання реципієнта у правильності своєї точки зору, зрештою, використовує, за словами психолога М.Г. Ярошевського, індивідуальний «категоріальний профіль мислення» [20, с. 72]. Слушним є твердження іншого психолога, М.А. Холодної, про існування персонального пізнавального стилю науковця – багатокомпонентної структури, яка включає низку стилів: пізнавального ставлення до навколишнього світу, постановки і вирішення проблем, переробки та кодування інформації [16, с. 125]. Роздуми про суб'єктивне начало в науковому тексті знаходимо і в працях лінгвіста М.П. Котюрової. Так, дослідниця вказує на можливість диференціації властивостей тексту на об'єктні (денотатні, предметно-тематичні) та суб'єктні, обумовлені рефлексивно-особистісною природою науково-пізнавальної діяльності [10]. В сукупності ці текстові характеристики впливають на зміст і форму наукового тексту, його лексичну, синтаксичну та графічну структуру, іншими словами, обумовлюють вибір автором наукової праці ресурсів для вербалізації його комунікативного повідомлення. На гносеологічному та психологічному рівні пізнавальний стиль науковця реалізується через план змісту і експлікує його ставлення до старого і нового знання, а також до реципієнта. На лінгвістичному (план вираження) спостерігається вживання емотивних або контекстуально емотивних мовних ресурсів, які допомагають реалізувати в тексті суб'єктивні, здебільшого оціночні, сигнали авторського мовлення.

Множинність оціночних сигналів суб'єкта наукового мовлення отримала визначення «пізнавальна оцінка» (ПО) у працях лінгвіста Н.В. Данилевської, котра, в свою чергу, стверджує, що ПО поєднує 2 невід'ємні аспекти людського пізнання – когнітивний (вказує на зв'язок з раціональною сферою пізнання) та емотивний (вказує на зв'язок з емоційною сферою пізнання) [3, с. 31].

Експресивність як текстова категорія тісно пов'язана з однією з найбільш виразних ознак наукового тексту, а саме з діалогічністю, теоретичне обґрунтування якої знаходимо в працях М. М.Бахтіна, Є.Д. Поливанова, Л.В. Щерби, Л.П. Якубинського та ін. Як справедливо зазначав М.М. Бахтін, «висловлювання наповнене «чужими» голосами, обертонами, що вказують на одночасний діалог мовця з тим, що було сказано до нього (*мистецькі традиції, суспільно-етичні цінності, старе знання – прим. авт.*), та адресатом з настановою на відповідь у майбутньому [2, с. 412].» У свою чергу, сучасні дослідники (зокрема, Р.А. Будагов, М.Н. Кожина, Є.А. Баженова) наголошують на діалогічності наукового мовлення та важливості екстралінгвістичних реалій для формування наукового стилю (соціальна сфера спілкування, специфіка трудової діяльності вченого, орієнтація на певний тип читацької аудиторії тощо), трактують науковий текст як інтертекст (діалог різних точок зору в рамках одного контексту), що «функціонує в інтердискурсі (певному семантичному просторі, де функціонує кілька дискурсів, об'єднаних спільною темою)» [3, с. 32] й відображає оціночне ставлення автора до того, що було сказано до нього, та комунікативну стратегію, сукупність лексичних, синтаксичних та графічних засобів, які автор використовує, щоб вплинути на реципієнта.

Обумовлюють появу діалогічності в науковому тексті такі його складові, як міркування, полеміка, експериментальне дослідження, докази, доповнення, уточнення, приклади. Для успішної й переконливої передачі інформації важливо вибрати такі засоби всіх рівнів мови, за допомогою яких можна було б забезпечити активізацію мислення читача з подальшим переконанням в істинності нового знання, викладеним суб'єктом мовлення.

Деякі дослідники пропонують розрізняти зовнішню (експліцитну) та внутрішню (імпліцитну) діалогічність наукового тексту [4, с. 106]. Зовнішня комунікація реалізується через адресованість тексту певному колу спеціалістів, рівень компетенції яких максимально наближений до знань автора комунікативного повідомлення і з якими автор може встановлювати паритетні відносини на рівні адресант-текст-адресат. Цю особливість легко простежити при зіставленні наукового тексту з науково-популярним, де суб'єкт мовлення змінює прагматику тексту, уникає складних термінів, подає неповний об'єм інформації, вибірково моделює доказову основу істинності інформації, адже в цьому випадку спеціаліст звертається до неспеціаліста.

Зовнішня діалогічність реалізується в науковому тексті таким чином:

1) вживання персоніфікаторів «we» і, рідше, «I» моделює образ групи авторів або автора, які розгортають власний дискурс у множинності голосів, «точок зору» в інтердискурсі певної наукової галузі або конкретної вузько специфічної ділянки знання: ***«Furthermore, we can take advantage to solve many forensic problems. The most popular application of forensic geology relates to legal investigations which can be very applicable for Iran. In addition to normal application of forensic geology in common criminology, it has high capacity to relieve some terrible destructive actions such as terrorism which is a serious problem in our neighborhoods.»*** (*Journal of Geography and Geology, Vol. 2, No. 1, 2010, P. 77*), ***«I argue this failure can largely be explained by a combination of: (1) relaxing the Corporate Auto Fleet Efficiency (CAFE) standards during the 1990s, (2) a deliberate ramping-up of Saudi production in the 1980's to flood the market with oil, thereby, driving down prices and furthering the economic pressures on the Soviet Union as its foreign exchange earnings plummeted while trying to maintain a costly arms race with the U.S.A., (3) a complete lack of meaningful research and development by the American auto and trucking industries in technologies that would sever the connection to petroleum based fuels or substantially reduce it, and (4) a failure to reassess the Cold War stratagem regarding oil in a post Cold War setting especially given the industrialization of China and India and the accentuated instability associated with Islamist movements in the Middle East.»*** (*Journal of Geography and Geology; Vol. 5, No. 3; 2013, P. 47-48*).

2) безпосереднє звернення до читача через вживання займенника you”: ***«Here, we give you an example. The data in table 1 is a portion of input data used for testing. It was used as input data.***

In the table, the rows A and B are the coordinates, row C is numeric well identifier, the row D and E are well information, those are dependent data. Rows from F to L are independent data, those are seismic time information.» (Journal of Geography and Geology; Vol. 1, No. 1; 2009, P. 49)

3) у частинах *Introduction, Background, Discussion* відбувається своєрідний діалог автора з колегами, здійснюється критичний аналіз їхніх напрацювань, суб'єкт наукового мовлення погоджується або не погоджується з думками, гіпотезами, результатами і методами досліджень і т.д. інших вчених. Як правило, експресивні мовні засоби частіше вживаються в ситуації незгоди, негативної оцінки, критики. Зокрема, така модальність вербалізується за допомогою відповідних емотивних або контекстуально емотивних прикметників та прислівників у фразях на зразок *«a relatively false conclusion», «the accuracy of TIGER files is of lesser quality», «these problems are very briefly described», «inadequate information on ... the issue», «inadequately tackled issue», «little further exploration work was undertaken», «dubious concerns», «this point is moot», «this is just simply untrue»,* на думку дослідників, їхні попередники *«pay insufficient attention», «give little attention»* (i.g. to certain problems), а інколи звучить і неприховане заперечення: *«Subjectively, to this writer's chagrin, a corrigendum of Iannicelli incorrectly showed a 850 km horizontal scale bar and this correctively should instead be 850 m towards measurement of the lowland, gigantic, oriented DeKalb mounds.»* (Journal of Geography and Geology, Vol. 5, No. 2; 2013, P. 37). Варто зазначити, що аналіз статей із різних джерел показав досить стриману позитивну оцінку інших вчених. Найбільш часто вживані в схвальному контексті емотивні лексеми – *«proper»* або *«properly»* (i.g. properly analyzed, properly referred to the issue, etc.). Якщо дослідники погоджуються з поглядами своїх колег, то, як правило, звертаються до їхніх напрацювань без розлогих схвальних коментарів.

4) введення питальних речень, інколи й у назві статті, активізує читацьку увагу, налаштовує на спільний пошук відповідей автором та реципієнтом, скеровує процес сприйняття тексту адресатом, наприклад *«What impact would removal of ethanol have on gasoline prices since its removal would produce an instantaneous demand for another 650,00 barrels of oil per day?»* (Journal of Geography and Geology, Vol. 5, No. 3, 2013, P. 47)

5) вживання риторичної фігури «питально-відповідальний хід», коли автор сам відповідає на своє питання, створює враження діалогу з реципієнтом: *«Why the 2-dimension map exhibits the same complex dynamics with that arising from the 1-dimension map? Maybe the two-population interaction model poses a new question about the essence of chaos.»* (Journal of Geography and Geology, Vol. 2, No. 1, 2010, P. 8)

6) інверсія також спрямована на деавтоматизацію читацького сприйняття: *«Of specific concern in this report, are gigantic, NE-SW oriented mounds that measure from 400 m to 1.2 km in their longest dimension.»* (Journal of Geography and Geology, Vol. 5, No. 2; 2013, P. 31)

7) вживання наказового способу дієслова привертає читацьку увагу до важливих деталей дослідження, статистичних даних і т.д.: *«Note the wavy subsurface of the basal till.»* (Journal of Geography and Geology, Vol. 5, No. 3, 2013, P. 24)

Внутрішній тип діалогічності реалізується у цитуванні інших дослідників, введенні чужої непрямой мови в мовлення адресанта комунікативного повідомлення.

Висновки дослідження та перспективи подальших наукових розвідок. Проаналізувавши специфіку вербалізації мовних експресивних засобів на ілюстративному матеріалі англomовних статей геологічної тематики, ми дійшли таких висновків: осягнення дійсності індивідом відбувається на раціональному й чуттєвому рівні, тому всі види його діяльності, в тому числі й наукова творчість, є продуктами функціонування когнітивної та емоційної складових психіки. Експресивність можна трактувати як додатковий текстоутворюючий фактор, який в науковому тексті слугує для вербалізації авторського ставлення до старого і нового знання, увиразнення авторських ідей, а також для привернення й активізації читацької уваги. Ця категорія реалізується в рамках прагматики наукового тексту, в якому адресант ставить за мету ознайомити адресата з результатами своїх спостережень, дослідів і т. д. і переконати в істинності нового знання. Експресивність реалізується в діалогічній структурі наукової праці за допомогою таких лексичних засобів, як персоніфікатори *we* і *I*, що моделюють образ автора комунікативного повідомлення, а також *you*, що оприявнює безпосереднє звернення суб'єкта наукового мовлення до реципієнта. Важливу роль відіграють

власне емотивнi та контекстуально емотивнi прикметники й прислiвники. На синтаксичному рiвнi вживаними є питальнi речення, питальнi речення з вiдповiдями суб'єкта наукового мовлення, також зрiдка застосовується стилiстичний засiб «iнверсiя». Внутрiшня дiалогiчнiсть тексту експлiкується через уведення чужої непрямой мови в текст наукової статтi. Появу емотивних значень обумовлює i сама структура наукової працi, зокрема такi її частини, як мiркування, полемiка, експериментальне дослiдження, докази, пояснення, доповнення, уточнення, приклади. Ступiнь вияву експресiї в науковiй працi залежить i вiд низки екстралiнгвiстичних факторiв: розвитку наукової думки, запитiв соцiального середовища, специфiки трудової дiяльностi i вiд персонального пiзнавального стилю науковця. Подальшi перспективи дослiдження експресивно-прагматичних мовних засобiв стосуються аналізу стилiстичних ресурсiв наукового стилю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабенко Л.Г. Лексические средства обозначения эмоций в русском языке / Л.Г. Бабенко. – Свердловск: Изд-во Урал ун-та, 1989. – 184 с.
2. Бахтин М.М. Вопросы литературы и эстетики. Исследования разных лет / М.М. Бахтин. – М.: Художественная литература, 1975. – 502 с.
3. Данилевская Н.В. К вопросу об экспрессивности научного текста / Н.В. Данилевская // Вестник Пермского университета. Сер.: Российская и зарубежная филология. – 2012. – Вып. 6 (12). – С. 30-36.
4. Занiздра Н.О. Дiалогiчнiсть наукового мовлення // Вiсник КДПУ iм. М.В. Остроградського/ Н.О. Занiздра. – 2007. – Вип. 2 (43). – Ч. 1. – С. 103-106.
5. Ильченко О.М. The Language of Science: Semantics. Pragmatics. Translation. – Англiйська мова науки. Семантика. Прагматика. Переклад: Пiдручник. Для студентiв вищих навчальних закладiв i науковцiв / О.М. Ильченко. – К.: НВП "Видавництво "Наукова думка" НАН України", 2009. – 288 с.
6. Кожина М.Н. О диалогичности письменной научной речи / М.Н. Кожина. – Пермь: Перм.ун-т, 1986. – 91 с.
7. Кожина М.Н., Титова Л.М. К вопросу об авторской индивидуальности в научном стиле речи / М.Н. Кожина, Л.М. Титова // Исследования по стилистике. – Пермь, 1976. – С. 110-120.
8. Костенко В.Г. Сологор I.Н. и др. Лексические средства реализации категории эмотивности в текстах научных медицинских статей / В.Г. Костенко, I.Н. Сологор // Альманах современной науки и образования. – 2012. – № 12 (67). – В 2-х ч. – Ч. I. – С. 73-76.
9. Котюрлова М.П. Стилистика научной речи / Учеб. пособие для студентов учреждений высш. проф. образования / М.П. Котюрлова. – М.: Издательский центр «Академия», 2010. – 240 с.
10. Котюрлова М.П. Стилистика научной речи: проблемы категоризации семантики текста – Точка доступа – http://www.rusnauka.com/1_7_AND_2011/Philologia/4_89356.doc.htm
11. Одинцов В.В. Стилистика текста / В.В. Одинцов. – М.: Наука, 1980. – 263 с.
12. Пiльгуй Н.М. Мовнi засоби експресивностi в наукових текстах аграрної тематики / Н.М. Пiльгуй // Вiсник Харкiвського Нацiонального унiверситету iм. В.Н. Каразiна. – Сер.: Романо-германська фiлологiя. Методика викладання iноземних мов. – 2010. – № 896. – С. 123-130.
13. Плещенко Т.П., Федотова Н.В., Чечет Р.Г. Стилистика и культуры речи: Учеб. Пособие / Под ред. П.П. Шубы. / Т.П. Плещенко, Н.В. Федотова, Р.Г. Чечет. – Мн.: "ТетраСистемс", 2001. – 544 с.
14. Разинкина Н.М. Стилистика английской научной речи: элементы эмоционально-субъективной оценки / Н.М. Разинкина. – М.: Наука, 1972. – 168 с.
15. Хворенкова Г.З. Особенности экспрессивно-прагматической организации научной речи на английском языке. Дис. . канд. филол. наук / Хворенкова Г.З. – М., 2006. – 183 с.
16. Холодная М.А. Когнитивные стили. О природе индивидуального ума. 2-е изд. / М.А. Холодная. – СПб.: Питер, 2004. – 384 с.
17. Чайковська Є.Ю. Поняття "емотивнiсть" та "експресивнiсть" у мовi науки / Є.Ю. Чайковська // Лiнгвiстика XXI столiття: новi дослiдження i перспективи. – К., 2010. – С. 279-287.
18. Шаховский В.И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе языка / В.И. Шаховский. – Воронеж: Изд-во Воронежского ун-та, 1987. – 190 с.
19. Шаховский В.И. Эмотивная семантика слова как коммуникативная сущность. Сб.: Коммуникативные аспекты значения. / В.И. Шаховский. – Волгоград: Волгр. пед. ин-т, 1990. – С. 58-67.
20. Ярошевский М.Г. О генезисе субъекта научного познания / М.Г. Ярошевский // Вопр. философии. 1979. - № 6. – С. 68-80.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Chen Y. Modeling Complex Spatial Dynamics of Two-Population Interaction in Urbanization Process // Journal of Geography and Geology. –2010. – Vol. 2. – No. 1. – P. 2-17.
2. Iannicelli M. Misconceivment About the Formation of True DeKalb Mounds in DeKalb County, Illinois/ M. Iannicelli // Journal of Geography and Geology. –2013. – Vol. 5. – No. 2. – P. 31-43.
3. Mazhari A. An Introduction to Forensic Geosciences and Its Potential for Iran / A. Mazhari // Journal of Geography and Geology. – 2010. – Vol. 2. – No. 1. – P.77-82.

4. Martin M. Southern Minnesota: An Evolving Alternate Energy Frontier / M. Martin // Journal of Geography and Geology – 2013. – Vol. 5. – No. 3. – P. 44-55.
5. Zhao F., Le L. Fuzzy C-means Clustering for 3D Seismic Parameters Processing // Journal of Geography and Geology; Vol. 1, No. 1; 2009, P. 47-50.

Лященко О.А. Экспрессивность как имманентный признак научного текста (на материале англоязычных статей геологической тематики).

В статье анализируется научная работа как продукт когнитивного и эмоционального познания действительности. Автор выдвигает мнение, что категория экспрессивности эксплицируется в языковых ситуациях, когда субъект научной речи дает оценку так называемому старому знанию, дискутирует с другими учеными, моделирует коммуникативное сообщение для реципиента таким образом, чтобы убедить его в правильности своей точки зрения. Показано, что экспрессивность являет собой неотъемлемую часть таких субтекстов научной работы, как рассуждение, полемика, объяснение, уточнение, примеры и т.д. Доказано, что на психологическом уровне экспрессивность проявляется через оценочное отношение автора и его установку на построение диалога с читателем. На лингвистическом уровне среди маркеров экспрессивности целесообразно выделить эмотивные прилагательные и наречия, с помощью которых оценивается старое знание, вопросы и вопросы-ответы, инверсию для корректировки внимания реципиента.

Ключевые слова: научный текст, субъект научной речи, экспрессивность, диалогичность

Liaschenko O.A. Expressiveness as an Immanent Feature of a Scientific Text (based on the English geological articles).

In the article, the scientific work is analyzed as a product of cognitive and emotional perception of reality. The author puts forward an idea that a category of expressivity becomes apparent in language situations when a subject of scientific speech esteems so called old knowledge, disputes with other scientists, fashions one's communicative message to convince a recipient in the accuracy of one's point of view. A category of expressiveness is shown as an integral part of such subtexts of the research as Consideration, Discussion, Explanation, Clarification, Examples, etc. It is proved that on psychological level the expressiveness can be explicated through evaluative attitude of an author and his aim to build up a dialogue with a reader. On linguistic level among the markers of expressivity there should be distinguished emotive adjectives and adverbs that help esteem old knowledge, questions, questions and answers, and inversion designed to regulate a recipient's attention.

Key words: scientific text, subject of academic speech, expressiveness, dialogicity

Інна Петренко
(Вінниця)

УДК 81'42

ПАРАТЕКСТУАЛЬНІСТЬ СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО МЕДІАТЕКСТУ

Визначено роль паратекстуальних елементів у формуванні прагматичного потенціалу сучасних англomовних медіатекстів на прикладі інформаційно-аналітичних статей англomовного журналу «The Economist» як яскравого прикладу сучасних глобальних ЗМІ, доведено актуальність дослідження мови засобів масової інформації та когнітивно-дискурсивних особливостей функціонування медіатекстів, окреслено основні тенденції розвитку та особливості функціонування медіапродукції у сучасному світі, визначені та охарактеризовані поняття «інтертекстуальність» та «паратекстуальність», вказані основні функції заголовка як актуалізатора прагматичного потенціалу медіатексту, проаналізовані засоби встановлення паратекстуальних зв'язків у сучасному медіатексті як на структурно-композиційному, так і на змістовому рівні, доведено повноцінність паратекстуальних елементів як чинників творення єдиної цілісності медіатексту.

Ключові слова: медіатекст, інтертекстуальність, паратекстуальність, заголовок.

Постановка наукової проблеми. Закономірним наслідком загальносвітового процесу глобалізації та стрімкого розвитку новітніх інформаційних технологій стала інтенсифікація інформаційного потоку в сучасному світі. За таких обставин засоби масової інформації